

O vizuální historii

- Každé vizuálně-historické svědectví v archivu Institutu USC Shoah Foundation tvoří filmová nahrávka rozhovoru s jedním přeživším holocaustu nebo jiným očitým svědkem (např. poskytovatel pomoci, zachránce, osvoboditel..), který zde hovoří o svém celém životě před, během a po holocaustu, veden otázkami moderátora. Rozhovory byly natočeny na videokazety mezi lety 1994 a 2001 a jejich průměrná délka je kolem 2 hodin.
- Přeživší a ostatní svědci hovoří ve svých výpovědích nejen o tragédiích, které postihly je a jejich nejbližší, ale také o svém dětství a každodenním životě, o svých tradicích, přátelstvích a také o své rodině. Tyto životní příběhy mají významnou vzdělávací hodnotu, a to nejen jako materiál ke studiu tématu holocaustu, ale také proto, že často otevírají obecnější otázky spravedlnosti, čestnosti, nálepkování, hledání obětních beránků aj., kterým jsou dospívající ve svém životě denně vystaveni.
- Video je pro dnešní studenty strhujícím vzdělávacím médiem, na které jsou připraveni adekvátně reagovat. Filmová svědectví také poskytují studentům důležitou a výjimečnou možnost „setkat se“ s přeživším nebo jiným svědkem holocaustu. Při sledování svědectví studenti přímo vidí skutečnou tvář a slyší skutečný hlas, což jim pomáhá si uvědomit, že za každým statistickým údajem a za historickým faktem byli a jsou skuteční lidé. Studenti si mohou vytvořit bezprostřední a okamžité pouto k osobě na obrazovce a stávají se osobně a emocionálně zainteresovanými. Takto zaujatí studenti jsou otevřenější vstřebávání nových poznatků a tento přínos přetrvává i po skončení vyučovací hodiny.
- Vizuálně-historické svědectví, je-li kombinováno s běžnými učebními materiály a uvedeno do správného historického kontextu, je pro pedagogy jedinečným primárním zdrojovým materiálem. Jeho prostřednictvím můžeme dospívající vést k zamyšlení nad jejich současným jednáním a tendencemi, stejně jako k dialogu o jejich roli v historii, která se píše v současnosti.
- Vizuální historie může podnítit a umocnit nejen studium historie, ale také literatury, soudobých událostí a dalších běžných témat, jako je morální rozvoj osobnosti, kulturní rozmanitost, předcházení předsudkům a překonávání konfliktů. Nedokáže však nahradit nezbytné uvedení odpovídajícího historického kontextu ze strany pedagoga, které musí být se vzdělávacím využitím filmových svědectví vždy nerozlučně spojeno.